

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Mirella és az ekhós szekér

A szegények gyógyíre, az urak ostora

Az adott szálig: **Huncut firkák a bak alatt**

1. Az elfeledett udvarban

Mirella

A szűk sikátor szagában már vegyült a friss pékáru és a lovak trágyájának illata, miközben Mirella egy düledező, elfeledett udvarba kormányozta a ponyvás szekeret. Borda orrcimpái meg-megrándultak a szokatlan zajoktól, de az eb egyetlen hang nélkül ugrott le a bak mellől, hogy kint kémlelje az elgazosodott kapualjat.

- Itt vagyunk - suttogta Mirella, és óvatosan hátrahúzta a ponyva szélét. A fiú még mindig a deszkák közt kuporgott, tágra nyílt szemekkel figyelte a nőt. - Ki lehet bújni, kis komám, de még ne szaladj messzire.

Mirella felsegítette a megriadt kisfiút, és a szekér takarásában áterelte őt a félig omladozó, kormos falú raktárzugba. Borda feszült figyelemmel őrizte a bejáratot, miközben Mirella a szoknyája redői közül halásztta elő az elcsent, gyűrött adólajstromot. A pergamen még nyirkos volt az erdei párától.

- Ezt jól megnézzük magunknak, mielőtt az adószedő észbe kap - morgott a nő, és átfutott a neveken. A tekintetében ott bujkált a jól ismert gúny: az uraságok drága pecsétje most semmit sem ért a sárfoltos papíron.

- Gyorsan. Valaki jön - sziszegte Borda halkan, miközben felborzolt szőrrel a kapunyílás felé fordult.

Mirella gondosan elrejtette az írást a titkos rekesz mélyére, majd bólintott a kutyának. Ideje volt továbbállni, mielőtt a piacra sereglő tömeg végleg elborítja a városszéli utcákat.

2. Huncut firkák a bak alatt

Mirella

Mirella a ponyva árnyékában, a szekér oldalának dőlve vette kézbe a kecskebőr tintatartót meg a finom hegyű ludtollat. A kisfiú biztonságban csücsült a szalmabálák mögött egy falat szárított hússal, míg Borda a kapualjban állta a sarat, s éber füllel figyelte a piac felől szűrődő zajokat.

- Lássuk csak a tekintetes tisztartó úr hamis lajstromát - kuncogott Mirella halkan, s a térdén kisimította a pergament. Az adószedő kézírása büszkén hirdette a nyomorult

falusiak megnyűzását, ám a nő gúnyos mosollyal forgatta a tollat. Néhány szaporító tollvonással a harmincasokból hamarosan nyolcvanasok váltak, a hiányzó garasok mellé pedig olyasféle bejegyzéseket kanyarított, mintha maga a tisztartó tette volna zsebre a grófi jussot.

A csel tökéletesnek ígérkezett: amikor az udvari ellenőr számon kéri a hiányt, az adószedő a saját, átírt lajstroma miatt keveredik gyanúba. Mirella elégedetten fújta meg a nedves tintát, majd a pergament óvatosan becsúsztotta a bak alatti titkos, duplafenekű rekeszbe. A tölgyfa deszka halk kattanással simult a helyére.

- Megvan a hurok a nyakára, komám - sandított Borda felé, aki egy halk vakkantással jelezte, hogy a sikátor végén már feltűntek az első kora reggeli kofák. Mirella megigazította szoknyáját, szája szélére könnyed, ártatlan mosolyt varázsolt, s kényelmesen felpattant a bakra.